

**Nemad valitsevad kuningatena igavesest
ajast igavesti.** Ilm 22:5

Kuningas on Piibli mõttes totaalse meelevallaga valitseja oma maa ja selle elanike üle. Issand volitab siin oma sulaseid toimima Tema nimel, annab neile kohtuvõimu, mis on evangeeliumiga seotud.

Issanda sulasete valitsusmaa on Jumala riik maa peal. Maa küll kaob, aga Jumala riik on igavene ja evangeeliumi läbi tehtud kohtuotsused kehtivad igavesti, nii et nende kohtuotsuste peale ei või edasi kaevata, nagu ka Jeesuse päästetöö tulemus on igavesti kehtiv.

Õieti keegi ega ka Jeesus ise kellegi üle ei mõista kohut, Jh 12:47, vaid evangeelium, mis on Jeesuse sõna, on kohtumõistjaks. Jh 12:48. Kui me evangeeliumi kuulutame, toimib see kohtumõistjana selle kaudu, et „kes Jeesusesse usub, selle üle ei mõisteta kohut, ja kes ei usu, selle üle on kohus juba mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainusündinud Poja nimesse.“

On enesestmõistetav, et kes ei taha uskuda evangeeliumi sõnumit Jumala õigeksmõistvast otsusest Jeesuse läbi, see saab hukka mõistetud. Evangeeliumi põlgamist ei või saada andeks, kuna andeksand leidub ainult evangeeliumis.

Jeesuse omad, kes usuvad Tema sõnasse, toimivad maailmas sõna kaudu kuningatena. Nemad on imelised kuningad. Neil pole üldse oma võimu millega suurustada. Nad tunnevad oma nõrkust ja nad on oma hingerahu puhul evangeeliumi armusõnumist igati sõltuvad.

Kelle evangeelium on saanud kalliks ja armsaks, see ei või loobuda ametist, mille evangeelium toob kaasa. Kui nad sõna või tööga kuuluvad evangeeliumi, toimib evangeelium kohtunikuna inimeste üle.

Ometi on evangeelium mitte range kohtusõnum, vaid vastupidi, rõõmusõnum, mis kuulutab patuvangidele vabadust ja Jumala soosingut. Kes seda head sõnumit ei tahaks edasi viia?